

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2219/117/2021

DECIZIA CIVILĂ nr. 1111/2022

Ședința publică din data de 9 noiembrie 2022

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE Delia Marusciac

Judecător Iarina-Ioana Prelipceanu

Judecător Alexandrina Amalia Marin

Grefier Andreea Dan

S-a luat spre examinare recursul declarat de recurentul HUDREA HOREA împotriva sentinței civile nr. 693/24.03.2022 pronunțate de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2219/117/2021 al Tribunalului Cluj, în contradictoriu cu intimata COMPANIA DE APĂ ARIEȘ S.A., având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea nr.544/2001).

Compunerea completului de judecată 2 R, pentru acest termen, s-a făcut prin participarea unui judecător aflat pe lista de permanență, conform procesului verbal existent la dosar.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurentul Hudrea Horea, care se identifică cu cartea de identitate seria CJ nr. _____ precum și reprezentantul intimatei, avocat Coroian Alexandru, cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței următoarele: cauza se află la primul termen de judecată, recurs; se constată că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă; la data de 13.09.2022, prin Serviciul Registratură, intimata a depus la dosar întâmpinare; la data de 07.11.2022 recurenta a depus la dosar note de ședință.

Fiind pus în discuție aspectul de competență, atât recurentul, cât și reprezentantul intimatei apreciază că prezenta instanță este competentă să judece recursul.

Curtea, în temeiul art. 131 C.pr.civ. coroborat cu dispozițiile art. 96 pct. 3 C.pr.civ. și ale art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze recursul formulat.

Curtea constată că intimata a invocat excepția nulității recursului și acordă cuvântul în susținerea acesteia.

Reprezentantul intimatei arată că nu este o excepție de nulitate propriu-zisă, întrucât privește doar unul dintre motivele de casare invocate, arătând că recursul formulat nu poate fi încadrat în prevederile art. 488 alin. 1 pct. 5, dar poate fi încadrat în prevederile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ.

Recurentul Hudrea Horea arată că renunță la temeiul de drept prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C.pr.civ.

Curtea, raportat la precizările făcute de către recurentul Hudrea Horea cu privire la temeiul de drept invocat în susținerea cererii de recurs, art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ., respinge excepția nulității recursului, constatând că motivele invocate de recurent se încadrează în aceste prevederi legale.

Curtea pune în discuție limitele investiției în cadrul recursului, punând în vedere recurentului să precizeze ce anume solicită în cadrul recursului raportat la acțiunea introductivă, în sensul de comunicare doar a raportului de follow-up sau și a deciziilor anterioare și ulterioare emiterii raportului de follow-up.

Recurentul Hudrea Horea arată că susține cererea astfel cum a fost formulată în fața primei instanțe, solicitând în cadrul recursului doar comunicarea unei copii a raportului de follow-up al Curții de Conturi din data de 31.05.2019.

Curtea constată că prin acțiunea introductivă recurentul Hudrea Horea a solicitat daune morale în cuantum de 2500 lei, iar prin cererea de recurs nu s-a formulat o atare cerere. Recurentul

Hudrea Horea arată că renunță la solicitarea privind acordarea daunelor morale. Solicită acordarea cheltuielilor de judecată, reprezentând cheltuieli de transport, conform dovezii depuse la dosar.

La întrebarea Curții dacă sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, atât recurentul, cât și reprezentantul intimatului arată că nu are alte cereri de formulat.

Reținând că nu există alte cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța declară închisă cercetarea judecătorească, în temeiul art. 244 C.pr.civ., iar în temeiul dispozițiilor art. 392 C.pr.civ., declară deschise dezbaterile.

Recurentul Hudrea Horea solicită casarea sentinței civile recurate, iar pe cale de consecință rejudecarea cauzei, apreciind că instanța de fond și intimata au o înțelegere greșită asupra a ceea ce înseamnă procedura de valorificare a Curții de Conturi. Din probatoriul depus la dosar se poate observa faptul că prin procedura de valorificare Curtea de Conturi înțelege exclusiv acea perioadă care se încheie odată cu emiterea deciziilor auditorilor, sens în care a depus în fața instanței o adresă a Curții de Conturi de comunicare a informațiilor cu privire la mun. Turda. Arată că prin soluția pronunțată de către instanța de fond se deschide posibilitatea ca autoritățile publice să blocheze accesul la informațiile publice și la rapoartele Curții de Conturi. Astfel cum a arătat, deciziile auditorilor nu sunt niciodată duse în totalitate la îndeplinire, fapt care face imposibilă comunicarea informațiilor de interes public de către entitățile auditate. Astfel cum a arătat, controalele Curții de Conturi și, în speță, rapoartele sunt acte bilaterale astfel cum le definește Regulamentul Curții de Conturi, fiind înregistrate ca atare la entitățile auditate. Solicită a se verifica în ce măsură Regulamentul Curții de Conturi, regulament propriu de funcționare a organismului de auditate se aplică și unităților auditate, precizând că prevederile referitoare la entitățile auditate sunt explicit delimitate de conținutul Regulamentului Curții de Conturi, fiind evident că este vorba despre un act normativ intern al Curții de Conturi. De altfel, cunoaște faptul că entitățile auditate nu sunt ținute de obligația pe care intimata o invocă. În urma casării sentinței civile recurate solicită instanței a analiza în ce măsură un act de valoare juridică inferioară cum este Regulamentul Curții de Conturi poate să aibă un ascendent asupra unei legi speciale cum este Legea nr. 544/2001, respectiv să constate că norma legală menționată delimitează clar interdicțiile privind comunicarea informațiilor publice. Arată că din corespondența purtată cu Curtea de Conturi a înțeles că este îndreptățit să solicite această informație publică, cunoștea care este sensul pe care Curtea de Conturi, autorul normei, îl dă aceluși articol din RODAS, cunoscând că entitățile auditate nu sunt ținute de obligația de discutare a aceluși articol, solicitând cu bună-credință o informație la nivel local, apelând la principiul subsidiarității în raport de care funcționează autoritatea publică locală, fără a mai efectua demersuri la instituțiile naționale. În cazul în care instanța constată din oficiu că informația publică solicitată nu este de competența de soluționare a intimatului, solicită exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată, raportat la principiul jurisprudenței europene privind dreptul la petiție, și anume că un petent în raport cu statul nu poate să fie ținut de obligația de a cunoaște modalitățile de soluționare a unei cereri, respectiv cade în sarcina statului și a autorităților să își definească competențele. În măsura în care instanța va reține că intimata nu este obligată să comunice informația de interes public, ci Curtea de Conturi este obligată solicitată a se avea în vedere prevederile Legii nr. 544/2001 conform cărora dacă o autoritate publică nu este competentă să soluționeze, trebuie să anunțe în termen de 5 zile și să transmită cererea către entitatea abilitată. Ca atare apreciază că nu se află în culpă procesuală. De asemenea, în măsura în care se va dispune respingerea recursului, solicită reducerea cheltuielilor de judecată la minim, considerând că a încercat cu bună-credință să acceadă la un drept garantat de lege.

Reprezentantul intimatului solicită respingerea recursului, cu cheltuieli de judecată pe cale separată. Problema de drept dedusă judecării este aceea de a ști ce înseamnă un act al Curții de Conturi valorificat. A arătat în cuprinsul întâmpinării că, în opinia sa, procedura de valorificare a actelor Curții de Conturi presupune două etape, o primă etapă la nivelul Curții de Conturi, iar a doua la nivelul entității auditate. Textul legal din Regulament care prevede că actele Curții de Conturi nevalorificate nu sunt publice, nu face o distincție între aceste două etape ale valorificării. Atât timp cât actul solicitat de către recurent nu este integral valorificat, respectiv nu este valorificat și la nivelul entității auditate, este un act nevalorificat, drept urmare nu este un act public supus comunicării. Referitor la concluziile orale formulate la acest termen de către recurentul Hudrea Horea, solicită a se avea în vedere că susținerile acestuia referitoare la forța normativă a

Regulamentului Curții de Conturi nu fac obiectul prezentului recurs, nefiind invocate în cuprinsul cererii de recurs.

Recurentul Hudrea Horea arată că nu există nicio normă care să prevadă că ar exista două proceduri de valorificare, și anume una la nivelul Curții de Conturi și alta la nivelul entității auditate, ci există o singură procedură de valorificare descrisă de Regulamentul Curții de Conturi, a cărei întindere și limitare este explicată prin actul normativ.

Curtea, raportat la actele dosarului și concluziile părților prezente, în condițiile art. 394 C.pr.civ. declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA :

Prin sentința civilă nr. 693/24.03.2022 pronunțată în dosarul nr. 2219/117/2021 al Tribunalului Cluj, s-a respins cererea, modificată, formulată de reclamantul HUDREA HOREA, în contradictoriu cu pârâta COMPANIA DE APĂ ARIEȘ SA, ca neîntemeiată. S-a respins cererea reclamantului privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată. S-a luat act că pârâta va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Împotriva acestei sentințe, recurentul HUDREA HOREA a formulat recurs, solicitând instanței casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii sale de obligare a intimetei la comunicarea raportului de follow-up din data de 31.05.2019, cu obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Recursului s-a întemeiat pe dispozițiile art. 488 pct. 5 și 8 C.pr.civ., iar la data de 09.11.2022, recurentul a arătat că renunță la temeiul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 C.pr.civ.

În motivarea recursului, s-a arătat că în mod greșit intimata susține că procedura de valorificare definită de RODAS, se extinde până la ducerea la îndeplinire a măsurilor pe care trebuie să le ia, ulterior emiterii actelor de control ale auditorilor. Prin procedură de valorificare, Curtea de Conturi înțelege exclusiv activitățile de dispunere a măsurilor, emiterea deciziilor de control, ca urmare a constatărilor efectuate de auditori.

Valorificarea controlului nu reprezintă efectuarea acțiunilor de entitatea auditată, ci reprezintă acele dispoziții prin care se finalizează actul de control, respectiv decizia, emisă de structura competentă a Curții de Conturi, în această speță Camera de Conturi Cluj. Reținerile instanței de fond că procedura de valorificare se extinde până la finalizarea termenelor de ducere la îndeplinire a măsurilor este contrară înțelesului și practicii curente pe care Curtea de Conturi le adoptă în materie.

Astfel, arată recurentul, la data de 19.11.2021, Curtea de Conturi a României i-a răspuns la o cerere de furnizare de informații prin care solicita detalii privind deficiențele consemnate în raportul de audit financiar înregistrat la Camera de Conturi Cluj sub nr. 15224 din data de 01 iulie 2021 rezultat în urma controlului la UAT municipiul Turda.

Prin adresa nr. 53447/19.11.2021, Curtea de Conturi i-a răspuns la cerere, menționând că a fost emisă decizia nr. 24/30.07.2021, iar încheierea procedurilor de valorificare este încheiată. Curtea de Conturi i-a remis totodată informațiile solicitate, incluse în decizia emisă.

Se poate observa din conținutul celor două documente depuse în probatoriu prin care s-a răspuns la cererea privitoare la UAT Turda, că informația publică în acel caz a fost comunicată la data de 19 noiembrie, așadar independent de termenele de rezolvare a neregulilor, stabilite în decizia 24/30.07.2021, pentru 30 noiembrie și 31 de decembrie 2021. La data formulării cererii de furnizare a informațiilor publice, știa cu certitudine că informația poate fi comunicată, deoarece din discuțiile anterioare cu reprezentanții Curții de Conturi cunoștea înțelesul pe care chiar Curtea de Conturi o dă articolelor din RODAS privitoare la procedura de valorificare.

Referitor la cauza dedusă judecării, în primul rând e vorba de o informație publică. Potrivit art. 159 din RODAS, raportul de follow-up este un act de control bilateral, care se semnează atât de către auditorii publici externi, cât și de către reprezentanții legali ai entității verificate și se

înregistrează la registratura entității verificate. Din acest punct de vedere sunt îndeplinite exigențele de formă descrise de Legea 544/2001 și în jurisprudența CEDO privitoare la informația publică, aceasta se referă la activitatea intimată și este disponibilă spre comunicare, deoarece este deținută de intimată. În al doilea rând, este vorba de o informație care nu intra sub incidența art. 542 din RODAS.

Art. 162 din RODAS explică ce anume înțelege regulamentul Curții de Conturi ca fiind valorificare a controlului descris pe larg în toată secțiunea a IV-a RODAS. Art. 164 din RODAS arată că „analiza actelor de control, precum și valorificarea constatărilor cuprinse în acestea se fac în funcție de nivelul de competență, după cum urmează (...) de către de către directorul camerei de conturi teritoriale, pentru actele de control încheiate la entitățile aparținând administrației publice locale, regiile autonome de interes local și societățile cu capital integral sau majoritar al unităților administrativ-teritoriale, respectiv al județelor și municipiilor”. Pct. 2 al art. 164 din RODAS arată că documentul de valorificare pentru raportul de control este reprezentant de decizia emisă.

Imediat ce a luat la cunoștință de pronunțarea sentinței recurate, recurentul arată că s-a adresat Curții de Conturi a României cu o solicitare în baza Legii nr. 544/2001 pentru a clarifica ce înseamnă încheierea procedurilor de valorificare și dacă există un termen maxim de realizare a procedurii de valorificare. În adresa de răspuns nr. 3688/04.04.2022, Curtea de Conturi a precizat că încheierea procedurilor de valorificare se realizează printre altele, prin emiterea deciziei de către conducerea structurii de specialitate. „Prin urmare, procedura de valorificare a actelor de control/audit ale Curții de Conturi a României reprezintă procedura care implică parcurgerea, după caz, a etapelor detaliate anterior, în cazurile și condițiile limitativ și expres prevăzute de lege, de către structurile de specialitate control/audit ale instituției”, se arată în adresa 3699/2022 a Curții de Conturi.

În cazul litigiului de față, procedurile de valorificare a controalelor la Compania de Apă Arieș SA s-au încheiat prin emiterea deciziei 8/30.03.2018 a Camerei de Conturi Cluj, privitor la raportul de control 613/3126/28.02.2018, raportul de control inițial și prin emiterea deciziei 8/1/28.06.2019, privitoare la raportul de follow-up din 31.05.2018.

Așadar procedura de valorificare, la data formulării cererii de furnizare de informații, era deja încheiată odată cu emiterea deciziilor care stabileau constatările din misiunea de control și valorificau controlul prin stabilirea obligațiilor ce reveneau entității verificate.

Atât intimata cât și instanța de fond au dat un înțeles greșit a ce înseamnă procedură de valorificare, contrar înțelesului pe care îl dă chiar organul emitent al normei, Curtea de Conturi.

RODAS este aprobat de plenul Curții de Conturi în baza dispozițiilor art. 11 alin. 2 și 3 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, și ale art. 5 pct. 5.11 lit. d) din Regulamentul propriu al plenului Curții de Conturi, aprobat prin Hotărârea nr. 153 din 15 decembrie 2010. Este de bun simț să se admită că cel care este emitentul actului normativ cunoaște și înțelesul care e dat normei, de vreme ce e cel care stabilit norma.

Așadar, procedura de valorificare, în practica și înțelesul Curții de Conturi, se referă strict la măsurile stabilite prin decizia Curții și nu privesc termenele sau activitatea de ducere la îndeplinire a obligațiilor de către entitățile verificate și se încheie odată cu emiterea deciziei privitoare la control.

Soluția pronunțată de instanța de fond netemeinică și nelegală, poate crea și un precedent juridic serios, raportat chiar la activitatea curentă a Curții de Conturi a României. Se creează un precedent juridic, cu autoritate de lucru judecat, care stipulează contrar înțelesului și practicii curente pe care Curtea de Conturi le are privitoare la aceea ce înseamnă „procedura de valorificare”.

Curtea de Conturi, în practica curentă publică pe site-ul propriu rapoartele de audit, odată ce deciziile sunt pronunțate și independent dacă entitățile verificate au dus sau nu la îndeplinire obligațiile trasate ori dacă acele obligații sunt în interiorul termenelor de rezolvare.

Pe de altă parte, un al doilea precedent periculos este referitor la transparența și accesul la informațiilor publice. Dacă se consideră că procedura de valorificare descrisă de RODAS se întinde

până la finalizarea de către entități a măsurilor dispuse de auditori, atunci există riscul considerabil ca rapoartele de audit să nu mai fie publice niciodată. În deciziile Curții de Conturi sunt frecvent incluse o serie de măsuri care din varii motive nu mai pot fi niciodată duse la îndeplinire, spre exemplu recuperarea unor creanțe de la debitori ulterior dizolvați.

Admiterea unei teze că procedura de valorificare se întinde până la ducerea la îndeplinire de către entități a obligațiilor dispuse de auditori va face ca rapoartele de audit să fie considerate confidențiale pentru perioade indefinite de timp, invocându-se art. 542 din RODAS.

O astfel de interpretare dată de instanța de judecată deschide posibilitatea ca entitățile verificate să refuze să comunice informațiile privitoare la auditul public cu ramificații chiar dincolo de cererile în baza Legii nr. 544/2001.

Scopul art. 542 din RODAS este exclusiv acela de a asigura confidențialitatea și pe cale de consecință eliminarea oricărei presiuni publice asupra auditorilor în activitatea de stabilire a întinderii prejudiciilor și a măsurilor de recuperare a acestora.

Intimata COMPANIA DE APĂ ARIEȘ S.A. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului formulat ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate (f.20 și urm.).

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488, pct. 5 C.pr.civ., intimata susține că recursul este întemeiat formal pe acest motiv de casare, dar din dezvoltarea motivelor de recurs nu poate fi identificată vreo critică privitoare la pretinsa încălcare a regulilor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității. Prin urmare, recursul este nemotivat sub acest aspect.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 pct. 8 C.pr.civ., a arătat că Legea nr. 94/1992 sau Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități (RODAS) nu conțin o definiție legală a „valorificării”. Prin urmare, înțelesul noțiunii trebuie determinat din ansamblul dispozițiilor care reglementează această procedură. Din ansamblul dispozițiilor legale incidente, în special din cuprinsul art. 33 din Legea nr. 92/1992, se poate deduce că „valorificarea” are două componente: valorificarea la nivelul Curții de Conturi, prin emiterea deciziei și valorificarea la nivelul conducerii entității auditate sau a organelor de urmărire penală, prin îndeplinirea obligațiilor stabilite prin decizie sau prin efectuarea cercetărilor pentru asigurarea valorificării constatării.

A existat o acțiune de control, desfășurată în anul 2018 și finalizată prin raportul de control nr. 613/3126/28.02.2018, valorificat la nivelul Curții de Conturi prin emiterea deciziei nr. 8/30.03.2018 prin care a fost stabilită o serie de obligații în sarcina conducerii entității auditate, iar ulterior, Curtea de Conturi a verificat modul în care decizia nr. 8/30.03.2018 a fost valorificată la nivelul entității auditate, respectiv modul în care conducerea acesteia și-a îndeplinit obligațiile stabilite. Acest control s-a materializat în raportul de follow-up nr. 7658/31.05.2019 care a fost valorificat la nivelul Curții de Conturi prin emiterea Deciziei nr. 8/1/28.06.2019, dar nu a fost valorificat la nivelul entității auditate.

Potrivit pct. 364 din RODAS, procedura de verificare a modului de valorificare a constatărilor auditului la nivelul entității auditate, adică urmărirea modului de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin decizie, este similară celei reglementate de Capitolul II din RODAS. Conform acestei proceduri, follow-up-ul este parte a procedurii de valorificare (pct. 230 - 238 din RODAS). Prin Decizia nr. 8/1/28.06.2019 emisă în valorificarea Raportului de follow-up s-au prelungit termenele de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin Decizia nr. 8/2018. Prin urmare, până nu va exista un act de follow-up prin care să se constate îndeplinite măsurile dispuse prin Decizia nr. 8/2018, în noile termene dispuse prin Decizia nr. 8/1/ 28.06.2019, aceste acte nu sunt valorificate la nivelul entității auditate.

În concluzie, actul solicitat de recurent nu este valorificat la nivelul entității auditate, deci nu este public în sensul pct. 542 din RODAS. Textul legal nu face distincție între actul valorificat la nivelul Curții de Conturi și actul valorificat integral, adică și la nivelul entității auditate.

Analizând recursul formulat, Curtea reține următoarele:

Sentinței civile nr. 693/24.03.2022 a Tribunalului Cluj a fost pronunțată cu greșita aplicare a normelor de drept material, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ.

Instanța de fond a interpretat și, subsecvent, a aplicat în mod greșit dispozițiile pct.364 și 542 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, coroborate cu dispozițiile art. 2, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 544/2001.

Astfel, în mod eronat instanța de fond a echivalat noțiunea de „valorificare” a constatărilor rezultate în urma activității de control efectuate de organele Curții de Conturi a României cu noțiunea de „ducere la îndeplinire” a măsurilor dispuse prin decizia organului Curții de Conturi a României.

Potrivit dispozițiilor pct. 180 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, „valorificarea” constatărilor rezultate în urma activității de control se realizează prin includerea în decizie a „tuturor deficiențelor constatate prin actele de control”.

De asemenea, potrivit pct. 234 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, „valorificarea aspectelor din raportul de follow-up se realizează prin emiterea de către directorul direcției din cadrul departamentului/directorul camerei de conturi/directorul adjunct al camerei de conturi a unei decizii de prelungire a termenului pentru realizarea măsurilor, pe baza propunerilor formulate de auditorii publici externi”.

Prin urmare, definirea noțiunii de „valorificare” prin Regulamentul menționat se circumscrie exclusiv emiterii deciziei organului competente al Curții de Conturi. Regulamentul nu include în această noțiune activitățile entităților verificate, având ca obiect punerea în aplicare a măsurilor dispuse prin actele obligatorii ale organelor Curții de Conturi.

Pe de altă parte, etapa de punere în aplicare a măsurilor dispuse prin decizia emisă de organul curții de Conturi a României este denumită prin Regulamentul menționat ca fiind „ducere la îndeplinire”, iar nu valorificare.

Așadar, în acest sens, pct. 234 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi prevede că „stabilirea noului termen de ducere la îndeplinire a măsurilor se face în funcție de gravitatea motivelor ce au determinat nerealizarea acestora”. De asemenea, la același punct din Regulament se prevede că „în mod similar se procedează și în cazul în care conducerea entității verificate a dus la îndeplinire parțial măsurile din decizie, în sensul că fie unele măsuri au fost realizate integral, iar altele nu au fost realizate, fie toate măsurile dispuse au fost parțial îndeplinite”.

Dispozițiile pct. 237 și 238 din Regulament permit o și mai bună observare a distincției clare între „valorificare” prin emiterea deciziei și „ducere la îndeplinire” a măsurilor obligatorii stabilite de organele Curții de Conturi a României. Astfel, la pct. 237 din Regulament se prevede că „documentele întocmite cu ocazia valorificării constatărilor rezultate în urma acțiunii de control vor fi înregistrate la registratura structurii de specialitate a Curții de Conturi care a efectuat verificarea, sub același număr cu actele întocmite în urma acțiunilor de verificare”. Conform pct. 180 din Regulament, astfel cum s-a mai arătat, prin „valorificare” se înțelege includerea în decizie a tuturor deficiențelor constatate în actele de control. La pct. 238 din Regulament se preleve că „la nivelul structurilor de specialitate ale Curții de Conturi se instituie, cu ajutorul aplicației informatice INFOPAC, un sistem de evidență și monitorizare atât a modului de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse prin decizii, cât și a evaluării impactului acestora asupra activității entității și a calității măsurilor respective”.

Prin urmare, cu greșita aplicare a prevederilor anterior citate din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, instanța de fond a reținut că nu pot fi comunicate reclamantului constatările controlului din anul 2018, deoarece valorificarea actului de control nu este finalizată în sensul că nu s-au finalizat măsurile de aducere la îndeplinire a dispozițiilor date de Curtea de Conturi a României, câtă vreme Regulamentul prevede în mod

expres la pct. 542 că „actele întocmite și/sau emise de structurile Curții de Conturi au caracter public numai după încheierea procedurilor de valorificare prevăzute în prezentul regulament”.

Așadar, aceste dispoziții legale prevăd că până la emiterea deciziei, actele de control nu au caracter public, însă din momentul în care decizia prin care s-au stabilit obligații în sarcina entității auditate a fost emisă, dispozițiile art. 2, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 544/2001 referitoare la comunicarea informațiilor de interes public au deplină aplicare, iar reclamantul era îndreptățit la admiterea cererii sale de obligare a pârâtei la comunicarea copiei raportului de follow-up din anul 2019 privitor la Compania de Apă Arieș S.A.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 496 alin. 2, art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ., Curtea va admite recursul, și rejudecând, va admite în parte cerere de chemare în judecată formulată de reclamantul HUDREA HOREA și va obliga pârâta COMPANIA DE APĂ ARIEȘ S.A. să îi comunice reclamantului copie a raportului de follow-up din anul 2019 privitor la Compania de Apă Arieș S.A.

În temeiul art. 451 și art. 453 C.pr.civ., fiind în culpă procesuală, intimata COMPANIA DE APĂ ARIEȘ S.A. va fi obligată să plătească reclamantului suma de 96,75 lei cu titlu de cheltuieli de judecată la fond și în recurs.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de recurentul HUDREA HOREA, CNP _____, cu domiciliul în _____, împotriva sentinței civile nr. 693 din data de 24.03.2022 pronunțată în dosarul nr. 2219/117/2021 al Tribunalului Cluj, pe care o casează în parte și rejudecând cauza în aceste limite, admite în parte cerere de chemare în judecată formulată de reclamantul HUDREA HOREA împotriva pârâtei, COMPANIA DE APĂ ARIEȘ S.A.

Obligă pârâta să comunice reclamantului copie după Raportul de follow-up din 2019 privitor la Compania de Apă Arieș S.A.

Obligă pârâta la plata sumei de 96,75 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în fond și recurs.

Menține restul dispozițiilor sentinței recurate.

Definitivă și executorie.

Pronunțată la data de 09.11.2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE,
DELIA MARUSCIAC

JUDECĂTOR,
IARINA-IOANA
PRELIPCEANU

JUDECĂTOR,
ALEXANDRINA AMALIA
MARIN

GREFIER,
ANDREEA DAN